

[Poul Møller.]

det tilfældet? Er det således, at denne del af samarbejdsaftalen stadig eksisterer? I går sagde hr. Aksel Larsen i en kort bemærkning, da man talte om myten om det røde kabinet, at om de vigtige problemer gælder det stadig, at de skal forelægges. Og jeg kan ikke se andet, end at selve aftalens ordlyd i høj grad indicerer, at det må være tilfældet. I selve samarbejdsaftalen står der jo udtrykkelig, at man skal løse de problemer og gennemføre de programpunkter, man er fælles om.

Socialdemokratiet og socialistisk folkeparti indleder hermed et politisk samarbejde, hvis sigte er at gennemføre de reformer og løse de opgaver, de to partier efter deres programmer har en fælles interesse i. Og herom er så foreløbig aftalt følgende: for at sikre — og det vedrører jordlovene — den nødvendige orientering mellem de to partier om lovgivningsarbejdet og dets forberedelse oprettes et kontaktudvalg. Måske er de to partier kommet til den erkendelse, at de ikke har mere, de har fælles interesse i. Så kan man jo godt sige, at så er den udløst og færdig. Måske er det ikke tilfældet, og i så fald var det dog rart at få bragt klarhed her.

Ja, hr. Per Hækkerup har jo omtalt i dag, hvad der er i hans lomme, og han gav, som jeg siger, hr. Aksel Larsen en vældig støtte med hensyn til forhandling om dette dokument. Jeg forstår på hr. Per Hækkerup, at socialdemokratiet er ikke indstillet på nogen tillægsaftale eller nogen uddybning af aftalen med socialistisk folkeparti. Det er ikke indstillet på at gå ind på socialistisk folkepartis vilkår om, at i fremtiden har hvert af partierne ret og pligt til at rejse i kontaktudvalget ethvert spørgsmål af politisk, af indenrigspolitisk interesse for dem. Er det tilfældet, så har vi jo også fået nogen klarhed over, hvor vi står politisk i dag, men i øvrigt er det jo realiteterne, der vil blive afgørende, når vi kommer til lovgivningsarbejdet, afgørende for, hvor langt dette folketing kan samles i fælles resultater, og hvor vi må skilles, hvor vore veje må deles. Denne forberedende drøftelse, denne opklaringsrunde, vi har i åbningsdebatten, kan vel ikke komme længere end til, at vi nu får socialdemokratiets og regeringens svar på de spørgsmål, der senest er stillet,

og så må vi tage fat på arbejdet, og så må vi se, om der virkelig hos socialdemokratiet er en vilje til at lede folketingsarbejdet på en anden måde, end det skete sidste vinter. Brændt barn skyr ilden, og vi husker, hvordan det gik med skatteforhandlingerne; vi vil ikke på forhånd give tilsagn om et samarbejde om problemer, vi ikke kender, og vi vil ikke længere købe katten i sækken eller risikere, at vi går langt ind i forhandlinger med socialdemokratiet, som så i den sidste runde springer fra.

Aksel Larsen: Der har været ført en del debat her om erhvervspolitik og erhvervsvenlighed og erhvervsfjendtlighed. Jeg skal ikke, når jeg nu siger et par ord om det, gå dybt ind på landets økonomiske situation og mulighederne for et konjunkturuomsving, hvor hurtigt det kommer, og hvad resultater det kan føre til. Men jeg vil have lov til at sige, at det er aldeles uberettiget, når man forsøger at stille det op, som om der er en bestemt fløj i denne sal, nemlig den fløj, der så vidt muligt har holdt sig uden for afgørelsen af vigtige spørgsmål, der er særlig erhvervsvenlig, medens en anden fløj, hvortil regeringen hører, er erhvervsfjendtlig. Jeg er nødt til at benytte lejligheden til at sige, at det er virkelig påfaldende, at et dagblad i København, i dette tilfælde Politiken, kan stille sit referat fra i går op sådan, at de borgerlige partier, de var erhvervsvenlige i modsætning til Aksel Larsen; det hører ikke nogen som helst steder hjemme at tale om erhvervsvenlighed, hvis man ikke vil erkende situationen, som den er, men påstå, at dette lands erhvervsliv, der, som jeg sagde i går, ikke udelukkende repræsenteres af aktionærer, direktører, arbejdsgiverforeninger o. lign., kun kan klares ved, at man giver det private initiativ frit slag, og ved, at samfundet og dets organer, herunder staten, ikke interesserer sig for det. Der er mangel på kapital her i dette land til investering, den kapital må skaffes, den vil ikke kunne skaffes ad privat vej eller udelukkende ved hjælp af det private initiativ, men heller ikke ved hjælp af de private opsparinger, som man i øvrigt ikke har lagt hindringer i vejen for, dér tager hr. Poul Møller fuldkommen fejl; han sagde, at man havde begrænset muligheden for privat opsparing. Den eksisterer fuldt ud; hvis